1950లో—తన 23వ ఏట—తన మొదటి పుస్తకాన్ని ప్రకటించాడు భరద్వాజ. ఆ పుస్తకం పేరు 'రాగిణి'. అందులో ఏడు కథలున్నాయి. "పాపం, జాలిగుండె, పిరికివాడు, రాగిణి, మనస్తత్వాలు, మేడిపండ్లు" అన్న కథలన్నీ సెక్సు కథలే. 'ఇంతలో వుంది' అన్న కథ మాత్రం కాస్త నయం. ఈ పుస్తకానికి 'మనోవైజ్ఞానిక కథల సంపుటి' అని మరో ఉప శీర్షికను బ్రాకెట్లలో వుంచాడు భరద్వాజ. ఈ పుస్తకంలో మన సెక్సును విపరీతంగా ఉద్రేకింప చేసే కథలున్నాయే గాని, మచ్చుకు కూడా 'మనోవైజ్ఞానిక'కథ కానరాదు; ఆ తరువాత ప్రకటించిన 'కొత్త చిగుళ్ళు' అన్న పుస్తకంలో "కారుణ్యం, అర్ధాంగి, కొత్త చిగుళ్ళు" అన్న కథలు, "శిధిల సంధ్య" అన్న మరో పెద్దకథ భరద్వాజ రాసిన సెక్సు కథలన్నింటిలోకీ మొన్నదగినవి. అంటే—సెక్సు కథా రచయితగా అతనీ కథల్లో 'తారస్థాయి' నందుకున్నాడన్న మాట. పేరు లేకుండా ఒక కథను ప్రచురిస్తే అది చలంగారి రచనో భరద్వాజ రచనో తెలుసుకోవడం దుస్తరంగా ఉండేది.

ఈ స్థితినుంచి బయట పడమని ధనికొండ హనుమంతరావు గారు, ఇతర మిత్రులు అతన్ని హెచ్చరించారు. ఆ హెచ్చరికలు అతన్ని ఆలోచింప చేశాయి. చలంగారి వలయం నుంచి బయటపడటం కోసం, అతను కొంత కాలం పాటు పూర్తిగా రాయడమే మానివేశాడు. మానివేసి తన దృష్టిని సైన్సు వేపుకు మళ్ళించాడు. ఆ రోజుల్లో సైన్సు పుస్తకాలన్నీ ఇంగ్లీషు భాషలోనే ఉండేవి. దేశీయ భాషల్లో సుగమ విజ్ఞాన శాస్త్రగ్రంథాలు ఎప్పుడోగానీ వచ్చేవి కావు. తెలుగులో ఆ కొరతను తీర్చడం కోసం, ఆ తరువాత చాలా సైన్సు పుస్తకాలను భరద్వాజ ప్రకటించాడు.

అంతరిక్షయాత్ర ఒక మధుర స్వప్నంగా మాత్రమే ఉన్న 1953లో, భరద్వాజ 'చిత్రగ్రహం' అన్న వంద పేజీల నవలను రాశాడు. ఈ నవలను ప్రచురించడానికి మూడు పత్రికలు "విచారంతో" తిరస్కరించాయి. లిఖితపూర్వకమైన దాఖలా లేమీ లేవుగాని—అసలు సంగతేమిటో ఆ పత్రికల వారు దాచుకోకుండా చెప్పారు. చిత్రగ్రహం నవలలోని కల్పిత గ్రహమైన 'శశూన్' లో భూ మండలం మీద—ఎక్కడా లేని సామ్యవాద వాతావరణం నెలకొని ఉంటుంది. ఆ పత్రికల రాజకీయాభిప్రాయాలకూ, ఈ కల్పిత గ్రహం మీద ఉన్న సామ్యవాద వాతావరణానికీ సరిపడదు. అందుకని వారు "విచారంతో" తిరస్కరించారు.

ఆరోజుల్లో ఆంధ్రప్రభ దిన, వార పత్రికలు రెండూ— మద్రాసు నుండి వెలువడుతూ ఉండేవి. ఈ రెండింటికీ శ్రీనార్ల వెంకటేశ్వరరావు సంపాదకులు. చిత్రగ్రహం వ్రాతప్రతిని నార్ల వారికి పంపించాడు. ఈ నవలను మూడు పత్రికలు తిప్పి పంపివేశాయని, ఇందులో ఉన్న రాజకీయ వాసన ఆ పత్రికలకు సయించలేదనీ, ఈ విషయం సంపాదకులకు ముందుగా తెలిసి ఉండడం మంచిదన్న అభిప్రాయంతో నార్లవారికి ఒక జాబు కూడా రాశాడు భరద్వాజ. మూడవ వారాని కల్లా అటు నార్లవారి నుంచి ఇటు విద్వాన్ విశ్వం గారి నుంచి భరద్వాజకు రెండు జాబులు వచ్చాయి. ఈ రెండింటిలోని విషయం ఒక్కటే! ఆ నవలను ప్రచురించటానికి అంగీకరించారు. యధావకాశాన ప్రకటిస్తామన్నారు. అన్నట్లుగానే 1955 జూన్ 22, 29, జులై 6, 13 తేదీల ఆంధ్రప్రభ వార పత్రిక సంచికల్లో ఎటువంటి సవరణలు లేకుండా వచ్చింది. 1955లోనే ఆదర్శగ్రంధమండలి వారు దాన్ని పుస్తకంగా వేశారు.

భరద్వాజ వైజ్ఞానిక దృష్టిని, రాజకీయ దృక్పధాన్ని అవగతం చేసుకునేందుకు, చిత్రగ్రహం నవల బహుధాతోడ్పడుతుంది. 30 సంవత్సరాల క్రిందటి ఈ నవలలోని ఎన్నో వైజ్ఞానికాంశాలు ఇప్పుడు యధార్థరూపం ధరించాయి. దేశ కాలాలను మానవుడు తన స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకుంటాడనీ,

మృత్యువును కూడా తన అదుపులో వుంచుకొనగలుగుతాడనీ భరద్వాజ ఆనాడే ఊహించాడు. అలా జరగాలని హృదయ పూర్వకంగా ఆశించాడు. ఎప్పుడూ, ఎందుకూ కొరతలేని సమాజాన్ని; ఒక సర్వపూర్ణ స్వేచ్ఛా సమాజాన్ని; జర రుజలను జయించిన సమాజాన్ని; శశూన్ గ్రహం మీద వెల యింప చేశాడు భరద్వాజ. మానవ సమాజం గూడా ఏదో ఒక నాటికి అటువంటి ఉన్నతోన్నత స్థాయికి చేరుకోనాలని మన సారా వాంఛించాడు...

ఈ నవల మూడు దశాబ్దాల క్రిందటి దన్న విషయాన్ని గుర్తుంచుకుంటే, భరద్వాజలో వచ్చిన పరిణామం ఎంత తీవ్రమైనదో మనం సులభంగా అర్థం చేసుకో గలుగుతాం. మానవ సమాజం చేరుకొనవలసిన, సాధించ వలసిన, పర మోత్తమ లక్ష్యాన్ని ఆనాడే భరద్వాజ స్పష్టం చేశాడు...మానవ సంక్షేమం పట్ల అతనికున్న గాఢానురక్తికి ఈ నవల ఒక ఉదాహరణ ప్రాయం!

ఒక అమెరికా దేశీయుడు, ఒక వంగ దేశీయుడు, ఒక తెలుగువాడు కలిసి—చంద్రమండలానికి బయలు దేరారు. మార్గ మధ్యంలో ఉన్నారు...ఇక చదవండి]

చిత్రగ్రహం

చప్పున రాకెట్‌లోని దీపాలు కాంతి తగ్గాయి. ఇంకా ఇంకా తగ్గాయి. డిమ్‌గా వెలుగుతున్నాయి. ప్రక్కనే ఉన్న మరొక డైనమోను స్టార్ట్ చేశాడు, అల్‌ఫ్రెడ్. అది 'జ్'న తిరిగి 'సుయ్' మంటూ ఆగి పోయింది. ఉన్న శక్తిని సహస్రాధికం చేసే ఇ.టి. మీటను నొక్కాడు బెనర్జీ. రాకెట్ తిరిగి ప్రయాణం సాగించింది. కానీ స్పీడా మీటరు పని చెయ్యడం లేదు. మైలేజి + కావడం లేదు. యంత్రాలు పని చేస్తూనే ఉన్నాయి. కానీ అంగుళం ముందుకెళ్ళడం లేదు రాకెట్.

"రాకెట్ ఎక్కడో స్లిప్ అవుతున్నది" అన్నాడు అల్‌ఫ్రెడ్ తనలో తను అనుకొంటున్నట్లు.

నేను కె.ఎమ్. గుండా అంతటా చూశాను. దూరంగా ఆకుపచ్చగా బాంబులాంటిదేదో మావైపే వస్తున్నది. నేను పెద్దకేకవేసి రాకెట్‌ను ప్రక్కకు లాగమని బెనర్జీకి చెప్పాను. అతను ఎంతో ప్రయత్నించాడు. రాకెట్ వెంట్రుక మేర ముందుకు కదలనైనా కదలలేదు. క్షణ క్షణానికీ ఆ ఆకుపచ్చ బాంబు మమ్మల్ని సమీపిస్తున్నది. సమీపిస్తున్న కొద్దీ దాని అకారం స్పష్టంగా కనిపించ సాగింది. దానికి మన విమానాలకి వలె రెండు రెక్కలున్నాయి. ప్రొపెల్లరుకు బదులు రెండు లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. అందులో ఒక లైటు కాంతి మా రాకెట్టుకు తగులుతోంది. ఇంతలో...సమశీతోష్ణాలనుండి మమ్మ రక్షించే రసాయనిన వాయు ద్రవ్య మంతా ఉప్పున దూసుకు పోయింది. ఏమిటా అని ఇలా

చూద్దును గదా! వాయువు నిండిన, బయటి లోహపు గొట్టాలు కరిగి పోతున్నాయి. డైనమో పూర్తిగా ఆగి పోయింది. బాటరీ సాయంతో చిన్న బల్బు వెలిగించాడు బెనర్జీ. అప్పటి మా పరిస్థితి వర్ణనాతీతం! ఏమి చెయ్యటానికీ ఎవ్వరికీ పాలుపోలేదు. దిగ్భ్రాంతులము, నిశ్చేష్టులము అయి పొయ్యాం.

ఇంతలో ఆ ఆకు పచ్చని బాంబు మా దాపు కొచ్చింది. ఒక రబ్బరు గొట్టం వంటి సాధనం రాకెట్‌ను తాకి చూచింది, చుట్టూ ఒకటి రెండు సార్లు తిరిగింది. ఆ తరువాత ఏమయిందో మాకు కనపళ్ళేదు. ఉన్నట్టుండి చటుక్కున యంత్రాలు పనిచేశాయి. మీటరు మరలా మైలేజిని ప్లస్ చేస్తున్నది. మా ఆనందానికి అవధి లేకపోయింది.

"ఇదేమి టంటారు?" అన్నాడు బెనర్జీ.

"విల్సన్ నక్షత్రశాల వారు గూడా వీటిని గుర్తించి నట్లు లేదు. ఇవేవో కొత్త ద్రవ్య కూటాలు. బ్రహ్మాండంలో ఎక్కడో జరిగిన సంఘర్షణల వల్ల ఇటువంటి ద్రవ్య శకలా లుద్భవిస్తుంటాయి. సహజ మైన ఆకర్షణ శక్తి వల్ల, ఆ శకటం మన రాకెట్‌ను సమీపించి, మరొక ద్రవ్యరాశి ఆకర్షణ వలన దాటిపోయింది. ఇవి ప్రదేశార్ణవంలో నూతనంగా జనించిన దీవులుగా లెక్కించ వచ్చు...అరె...అదేమిటి బెనర్జీ! నువ్వు రాకెట్ నెటు నడుపుతున్నావో చూడు," అని కేకేశాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్.

చంద్రుడు మాకు అభిముఖంగా ఉండటానికి బదులు ప్రక్కగా ఉన్నాడు.

"లాభం లేదు. రాకెట్ చెడిపోయింది. ఎంత ప్రయత్నించినా సరిగ్గా తిరగడం లేదు" అన్నాడు బెనర్జీ.

మా గుండెలు గుభేలు మన్నాయి. మా సర్వస్వాన్నీ భగవ దర్పితం చేయడం కన్నా ఏం చేయగలం ?

ఇంతలో రాకెట్ మీది భాగానికి చిల్లి పడ్డది. ఆ రంధ్రంలో నుండి ఏదో కన్ను మమ్మల్ని పరీక్షిస్తున్నట్లు నేను గుర్తించాను. భయంతో నా గొంతు ఆర్చుకు పోయింది. రక్తం శీతలావహమైంది. ఇంతలోనే అల్‌ఫ్రెడ్ కెవ్వున కేకవేసి కూల బడ్డాడు. ఒక చిన్న హస్తం, పసి వాని హస్తమంత మృదువైనది, అతని వైపుగా వొస్తున్నది. ...ర్జీ మీటరు మీదనే పడిపోయాడు......మెల్లగా నవ్వులాంటి మెత్తని ధ్వని విని పించింది. ఎవరిదా నవ్వు ? ఎక్కడిదా నవ్వు ? మెల్లగా తలెత్తి చూశాను. అలాంటి ఆకు పచ్చని బాంబులు పది దాకా ముందున్నాయి. రెండు మూడు వందలు...ఇంకా ఎక్కువే — ఫ్లయింగ్ సాసర్లు - మా చుట్టూ ఉన్నాయి. నాకు పిచ్చెత్తి పోయింది. నల్లని ముసుగు లాంటి దేదో నన్నావరించ సాగింది. కళ్ళలో పసుపు పచ్చగా, ఎర్రగా, ఊదాగా, తెలుపుగా, నీలంగా చివరికి చీకటిగా రంగులు వెలిగినట్లు కొద్దిగా జ్ఞాపకం. ఆ తరువాత ఏది ఎట్లా జరిగిందో నాకు తెలియదు......

ఏదో మత్తు, ఏదో బరువు. ఒక బరువైన తెర, నా నుండి తొలగి పోయినట్లు తోచింది. భరింపరాని మాధుర్య మేదో నేను రుచి చూస్తున్నట్టు, సుగంధ వాయు లహరులు నన్ను చుట్టు ముట్టినట్లు తోచింది. మెల్లగా కళ్ళు విప్పాను. పైన మృదువైన కాంతి. క్రిందకు చూశాను. మెత్తని శయ్య, ఏవో గాజు సీసాలు, బల్లలు, ఇంకా నే నెరుగనివీ చాలా ఉన్నాయి. మరలా నా కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి. ఎవరిదో మృదు హస్తం నన్ను స్పృశిస్తున్నట్లు గ్రహించాను. ఎవరిదో చూడాలనే కుతూ హలంతో ప్రయత్నించాను. నా కనులు విడివడలేదు. కీచు గొంతుతో

ఏవో మాటలు వినపడ్డాయి. తరువాత దూరంలోకి వెడుతున్న అడుగుల చప్పుడును బట్టి, ఆ 'ఎవరో' వెళ్ళిపోయా రనుకొన్నాను.

ఈ 'ఎవరో' గారెవరు? నేనెక్కడున్నాను? ఇది భూమండలమేనా? అయితే మేము భూమండలానికి పడిపోయా మన్నమాట! అంత ఎత్తు నుండి పడితే, మా రాకెట్ బద్దలయి పోలేదా ? ఒక విధంగా — పడ టానికి గూడా అవకాశం లేదు. ఇంత వేగంతో భూమ్యాకర్షణను తప్పు కొని వచ్చిన మా రాకెట్, భూమిని చేరదు సరిగదా — అలా ఆకాశం లోనే — మరొక గ్రహం లాగా తిరుగుతుండాలి. కాబట్టి ఇది భూమండల మనేందుకు వీలు లేదు...చప్పున నా కొక ఆలోచన వచ్చింది. ఇది అంగారక గ్రహమేమో ? అంగారకుని మీద జీవం ఉండవచ్చు నన్న నమ్మకం శాస్త్రజ్ఞులు ప్రకటించారు. అక్కడి వాతావరణం 10 డిగ్రీలు కావడమే అందుకు కారణమని గూడా వారు ప్రకటించారు. మేము చూసిన ఆకుపచ్చని బాంబులు ఫ్లైయింగ్ సాసర్లు అంగారక గ్రహానికి సంబంధించినవి కావచ్చు. అయితే అంగారక గ్రహ వాసులు మమ్మల్ని తమ గ్రహానికి తీసుకు వచ్చారన్నమాట. లాగి తంతే గారెల బుట్టలో పడినట్లుంది. మరి బెనర్జీ ఆల్‌ఫ్రెడ్ ఎక్కడున్నారు ? వారేమయ్యారు?

ఏవో నవ్వులు. ఒకటి కాదు — డజను గొంతుకల, మెత్తని నవ్వులు నాకు వినిపించాయి. నా కన్నులు ఇంకా మూతబడే ఉన్నాయి. ఎంత ప్రయత్నించినా అవి విడివడడం లేదు. ఎవరో నన్ను లేవనెత్తి కూర్చోబెట్టారు. తరువాత నా నుండి ఏదో వొలిచి వేస్తున్నట్లు తోచింది. ఎదురుగా కొందరు మనుషులు కనిపించారు. వాళ్ళ మనుషులని ముందుగా అనుకోలేదు. నాలుగడుగులు ఎత్తున్నారు. తెలుపు, పసుపు, రోజా రేకులు కలిపినట్లుంది వారి రంగు. పెద్ద తలకాయ. నారింజ రంగు వెంట్రుకలు.

ఆకు పచ్చని కళ్ళు. జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన మీదట కాని నేనొక గాజు సీసాలో ఉన్నట్లు తెలియ లేదు. నేను మంచి నీళ్ళు కావాలన్నాను. వారిలో వారు ఒకరి నొకరు చూసు కొన్నారు. నా వేపు చిత్రంగా చూశారు. అందులో ఒకతను చిన్న ముక్కాలి పీటవంటి దాని మీద కూచుని రివ్వున ఎగిరి పోయాడు. ఈ లోగా ఇంకొకాయన నా దగ్గర కొచ్చి, సీసా మీద గుర్తించబడిన గీతలను కాయితం మీద రాసుకెళ్ళాడు. ఇంతలో ముక్కాలి పీటలు రెండు వచ్చి వాలాయి. మొదటాయన రెండవ వానికి నన్ను చూపిస్తూ ఏదో అన్నాడు. రెండవ అతని తల చాలా పెద్దది. మిగతా శరీరం అంతా కలిపినా, తల అంత ఉండదు. అతను నా దగ్గర కొచ్చాడు. ఏదో గొట్టంలో నుంచి నన్ను కాసేపు చూశాడు. ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఆలోచించాడు. ఫక్కున నవ్వాడు. తిరిగి ఆలోచించాడు. తల గోక్కున్నాడు. పీటలోని ఒక సొరుగు లాగి చిన్న వస్తువేదో తీశాడు. అది మన హాండ్ కెమెరా అంత ఉంటుంది. రెండు వైర్లు తీసి, సీసాలో గుండా లోపలకు విడిచాడు. వాటి చివరల నుండి మెరుపులు వెలువడుతున్నాయి. దాదాపు పావుగంట వరకూ అలానే చేశాడు. వైర్లు తీసేశాడు. చిన్న వస్తువులోని గాజు పలక మీద కొన్ని గీతలు చుక్కలు, సున్నాలు ఉండటం చూశాను. అత నా గాజు పలకను బల్ల మీద పెట్టి స్టెతస్కోపు లాంటి సాధనాన్ని దాని కానించాడు. రెండవ రెండు కొసలు చెవులకు తగిలించుకున్నాడు. అతనేమి చెపుతాడా అని అందరూ అతని వేపే చూస్తునట్లు నే నర్థం చేసుకొన్నాను. అతను దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి ప్రక్కనున్నతనికి సౌంజ్ఞ చేశాడు. అతను నాకు మంచి నీరు తెచ్చి యిచ్చాడు. గుక్కకు రాలేదు. ఇంకా కావాలని సౌంజ్ఞ చేశాను. మరి కాసిని లభించాయి.

ఈ రకంగా వీరితో నేనెలా వేగను? నాకు కావలసిన వస్తువులన్నీ నా కెలా లభిస్తాయి? ఈ గాజు గోళంనుండి నాకెప్పుడు విముక్తి?

మా వారిద్దరూ ఏమయ్యారు? నన్నిలా ఒంటరిని చేయడంలో వారి ఉద్దేశమేమిటి? ఈ అంగారక వాసులు రక్తపిపాసులు కారుగదా! ఇత్యాది సందేహాలు వందలాది నాకు తోచాయి. కానీ సమాధానం యెవరిస్తారు? ఇంతలో మరొకాయన నా దగ్గర కొచ్చి, సీసా మీద చూసి ఏదో రాసుకెళ్ళాడు. ముక్కాలు పీట మీద వచ్చి నాకు మంచి నీరిప్పించి నాయన, ఇంకా ఆ కెమేరా ముందు కూచునే ఉన్నాడు. నా తల మీద రెండు వైర్లు వేళ్ళాడుతూ, మెరుపులను చిమ్ముతూనే ఉన్నాయి. అతను రాసుకొంటూనే ఉన్నాడు. క్రమంగా నీడలు సాగుతున్నాయి. చీకట్లు ఋసలు కొడుతో పరుచుకొంటున్నాయి. ఇంతలో కాంతి పుంజాలు చప్పున వెలిగాయి. అంతా పట్ట పగలు. కెమెరా ముందు వ్యక్తులు మారుతున్నారు. కాయితాలకు కాయితాలు గాజు పలకలను చూసి రాసేస్తున్నారు. నా గడియారంలో 5 గంటలయింది. మా ప్రయాణం సక్రమంగా సాగి నట్లయితే ఎప్పుడో చంద్రమండలంలో ఉండే వాళ్ళం. ఈ లెక్కన భూమండలంలో ఇప్పుడు తెల తెలవారుతూ ఉంటుందన్న మాట...

నా కాకలి మిక్కుటంగా ఉన్నది. కడుపు మీద చేతితో కొట్టుకొని, తింటున్నట్లు సైగ చేశాను. కెమెరా ముందు కూచుని రాస్తున్నాయన నా వయిపు చూడటం లేదు. ఆహారం లభించటం దుస్తరమని తెలిసి నప్పటి నుండి కూడా నా ఆకలి క్షణక్షణం ప్రవర్ధమాన మవుతున్నది. రాస్తు న్నాయన ఠక్కున ఆపాడు. దగ్గర నున్న తనికి ఏదో సౌంజ్ఞ చేశాడు. వెన్న, పాలు గురిగింజ లంతలేసి పళ్ళు నా కిచ్చారు. కొంత వరకు నయమే! నేనవి తింటున్నప్పుడు మరొకరు నన్నతి జాగ్రత్తగా పరీక్షిస్తూ, నోట్‌బుక్‌లో ఏదో రాసుకొంటున్నారు. నాకు ఆశ్చర్యమూ, చికాకూ, కలిగాయి. ఈ సీసానుండి విముక్తి ఎప్పుడు? ఈ అంగారకేయుల నాగరికతను సంస్కృతిని నేను పరీక్షించే దెప్పుడు?

ఒక పొట్టి మనిషి సీసా దగ్గర కొచ్చి తలుపు తీశాడు. అంత వరకూ ఆ సీసా కొక తలుపున్నదని కూడా నాకు తెలియదు. నేను బైటి కొచ్చాను. ఏదో షాక్ తగిలినట్లు ఫీలయ్యాను. కాని ఆ ఫీలింగ్ ఎక్కువ సేపు ఉండ లేదు. సరిగ్గా అదే క్షణాన బెనర్జీ, ఆల్‌ఫ్రెడ్ గారలు కూడా వచ్చారు. వారికీ కించిద్భేదంతో ఇలాంటి అనుభవాలే జరిగాయట. ఇది అంగారక గ్రహమన్న నా అనుమానంతో వారు గూడా ఏకీభవించారు. 'ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే' నన్నాడు బెనర్జీ.

అయితే ఇవన్నీ అబద్ధాలయినాయి. అయినాయన్న సంగతి వారం రోజుల తర్వాతగానీ మేము గ్రహించలేదు. అది అంగారక గ్రహం కాదని తెలుసుకొన్న క్షణాన ఆశ్చర్యంతో మేము కొరడు వారి పోయాము. ఆ గ్రహం పేరు 'శశూన్.' అది భూమికి చంద్రునికీ మధ్యలో ఉన్నది. చంద్రుడు భూమికి ఉపగ్రహమైతే, 'శశూన్' చంద్రునకు ఉపగ్రహం.

"ఇంత వరకెవ్వరూ కనిపెట్టలేదా ?"

బెనర్జీగారి ఈ సందేహానికి ఆల్‌ఫ్రెడ్ సమాధాన మిచ్చాడు.

"లేదు" అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్. "మానవ మేధస్సు కొన్ని పరి మితులకు లోబడే ఆలోచిస్తుంది. భావిస్తుంది. ఒకనాడు మానవుడు కను గొన లేని కొన్ని నక్షత్ర మండలాలను ఈనాడు గుర్తిస్తున్నాడు. అంత మాత్రాన అవి ఆనాడు లేకుండా పోలేదు. ఈ నాడు నూతనంగా ఊడి పడనూ లేదు. ఇంకా మనం కనుగొన లేనివి ఎన్ని కోటాను కోట్లున్నాయో ఎవరెగుదురు ? వాటిలో 'శశూన్' గ్రహం గూడా ఒకటి కావచ్చు."

"కోటాను కోట్ల కాంతి సంవత్సరాల దూరాన ఉన్న ద్రవ్య రాసులను గూడా గుర్తించాం గదా ! ఇది మన దృష్టి పథంనుండి దాటి పోవటానికి కారణ మేమిటి బెనర్జీ?"

"మన యంత్రాలు ఒక పద్ధతితోనే పనిచేస్తాయి. అలాంటి వాటినే మనం నిర్మించాం. ఈ గోళం మామూలు గోళాలకు భిన్నమైన ప్రకృతిని కలిగి ఉండవచ్చు. ఈ భిన్న దశను మన యంత్రాలు గ్రహించలేక పోవచ్చు...ఆగండి బెనర్జీ! నేనిది అక్షరాలా సత్యమని చెప్పటం లేదు. నా ప్రతి వాక్యానికీ ముందు 'బహుశః' అని మీరు చేర్చుకోవాలి". అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్.

మేమనుకొన్న దానిలో కొంతవరకే సత్యమున్నది. అది చంద్రునికి, భూమికి దాదాపు మధ్యలో ఉన్నది. అది ఆత్మ ప్రదక్షిణ చేస్తుంది. దాని రోజుకు 16 గంటలు మాత్రమే ఉన్నాయి. దీన్ని బట్టి అది భూమి చుట్టు కొలతలో 2/3 వంతులు మాత్రమే ఉన్నది. కాగా అది చంద్రునికి ఉప గ్రహం కాదు. అది భూమి చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేస్తున్నది.

ఈ లోగా మాకు శశూన్ గ్రహవాసులతో ప్రగాఢ పరిచయ మేర్పడ్డది. మేము వైజ్ఞానికులమని తెలిసిన తర్వాత వారు మమ్మమితంగా గౌరవించారు. వారి భాషకు 20 అక్షరాలు మాత్రమే ఉన్నాయి. దీర్ఘాలు, వత్తులు బహు స్వల్పంగా ఉన్నాయి. (ఈ మానం శశూన్ గ్రహవాసులది. ఇక్కడనుండీ వారు మాతో మాట్లాడిన మాటలు, చూపించిన చిత్రాలు, అంకెలు, కొలతలు మొదలైనవన్నీ మనవాటిలోకి మార్చుకొని ఇక్కడ వ్రాస్తున్నాను. వారి మానాలకు, మనవాటికి చాలా భేదాలున్నాయి. పాఠకుల సౌకర్యార్థం వీటినిలా వ్రాయవలసి వచ్చింది) నాలుగైదు వందల సంవత్సరాల క్రిందట ఆ భాషకు 48 అక్షరా లుండేవట. భాషావేత్తలు తీవ్రంగా పరిశోధించి వాటిని 20లోకి కుదించారు. 56 అక్షరాలుగల నా ఆంధ్ర భాషను వీరి సాయంతో సంస్కరించా లనుకొన్నాను.

శశులు (శశాన్ గ్రహ వాసులు) అతి సౌమ్యులు. పరిశోధనంటే వారికున్న ఆసక్తి ఇంతా అంతా కాదు. 'యుద్ధం' అన్న పదానికి అర్థం కావాలంటే వారెంతో ఆశ్చర్యపోయారు. ఆరువందల సంవత్సరాల క్రిందట ఒక శశు మహాకవి వ్రాసిన ఉద్గ్రంథంలో ఈ పదం పది పదిహేను సార్లు ఉపయోగించ బడిందట. ప్రతి నిత్యమూ 'యుద్ధం' అన్న పేరుతో పత్రికలన్నీ నిండిపోతున్న నా భూగోళ సంస్కృతిని తలచు కొని సిగ్గుతో భూమిలోకి — కాదు కాదు — శశాన్‌లోకి క్రుంగిపోయాను.

"మీ గోళమంతా చూడాలని ఉత్సాహ పడుతున్నాం" అన్నాడు బెనర్జీ!

''ఓ అలాగే! చూడవచ్చు" అన్నారు శశులు.

"ముందు ఏ దేశం వెడదాం? మనం అన్ని దేశాలకూ నిరాటంకంగా వెళ్లొచ్చుగదా ?" అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్.

శశులు విస్మయ చకితులైనారు.

"మాకు దేశమంటూ ఒకటి లేదు" అన్నాడు ఒక శశుడు. "మా గోళమంతా మా దేశమే! ఇన్నిటికీ దేశమంటే ఏమిటి ?...ఓహో ! అలాంటి వేమీ లేవు. మే మందరమూ ఒకటే! భూగోళంలో లాగా, మాకు సరిహద్దులు లేవు. ఎవరు ఎక్కడికైనా వెళ్ళవచ్చు. ఎవరు ఏ పనైనా చేయవచ్చు",

"అమ్మయ్యో! అంత స్వాతంత్ర్యమే ?" అన్నాడు బెనర్జీ.

"ఒకరి ఆస్తి పాస్తులను మరొకరు దోచు కోరా ? దుర్బలులను, బలవంతులు పీడించరా ?" అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్.

మమ్మల్ని మృగాలను చూసినట్లు చూశారు శశులు. (వారి భాషను మేము అతి సులభంగా నేర్చుకొన్నాం. వచ్చేటప్పుడు వారి సాహిత్యం గూడా మేము బొచ్చెడంత తెచ్చు కొన్నాం) "ఒకరి నొకరు దోచుకొనడ మంటే?...అట్టే లేదు. అది ఆత్మ గౌరవానికి భంగమని మా ఉద్దేశ్యం. బలవంతులు దర్బలులను రక్షిస్తారు. అసలు ఆ పని గూడా చేయనక్లే అనుకొనవచ్చు. రక్షించటానికి దుర్బలులకొచ్చే కష్ట నష్టా లేమిటి? ఏమీ లేనప్పుడు రక్షించడ మన్నదే ఉండదు" అన్నారు వారు.

"మీకున్న సైనిక శక్తి ఎంత? మీరు కొత్తగా సాధించిన మారణాయుధా లేమిటి?'' అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్

"మీరంటున్న మాటలకు మాకు అర్థం తెలియటం లేదు. ఈ సైంటిష్టు నడగండి" అన్నారు కొందరు.

''సుమారు వేయి సంవత్సరాల క్రిందట ఇక్కడ యుద్ధాలు జరిగాయి. 5, 6 వందల ఏళ్ళ క్రిందటి వరకూ కవులు పూర్వభాషా వ్యామోహంతో ఆ పదాలను వాడేవారు. ఇప్పుడు మాకు యుద్ధాలు లేవు. కనకనే సైనికులు గానీ, ఆయుధాలుగానీ మా కక్కర లేదు. యుద్ధాలు రావలసిన అవసరం మా కేమిటి?" అన్నాడా సైంటిష్టు.

అక్కడ ప్రభుత్వం లేదు. ప్రజలంతా ఒక కుటుంబంలాగా జీవిస్తుంటారు. ఈ విషయాలన్నీ మేము శశూన్ గ్రహమంతటా సంచరించిన తరువాతనే గ్రహించాము. ఎన్నో ఫ్యాక్టరీలు, షాపులు, ఆఫీసులు స్టోర్సులు ఉన్నాయి. అక్కడ కూడా చెదురుగా తప్ప శశులు కనిపించరు. ఎక్కువ భాగం చదువులోనూ, పరిశోధనలోనూ ఉంటారట,

అక్కడ వ్యవసాయాన్ని మనుషులు - అంటే శశులు - చేయరు. ఆ పనులన్నీ యంత్రానే చేస్తాయట. ఆ యంత్రాలయినా బొగ్గుతోనూ, నూనెతోను నడవవు. వాటికి ఫ్యూయెల్‌గా సూర్యరశ్మిని వాడుతుంటారని తెలిసినప్పుడు మేము విస్తుపోయాం.

"మీ కేమీ అభ్యంతరం లేకపోతే దీనిని మీరెలా సాధించిందీ చెబుతారా ?" అన్నాడు బెనర్జీ. "మీ రహస్యాలను తెలుసుకోవాలని నాకు లేదు. మీ కటువంటి అభిప్రాయ ముంటే మానవచ్చు ! నేనేమీ అనుకోను."

"రహస్యం!" అని ఆశ్చర్య పోయాడా సైంటిష్టు. "దాదాపు- రెండు వందల సంవత్సరాల క్రిందటి పదమది. ఈ మధ్య వాడుకలో లేకపోవడం వలన చప్పున అర్థం తెలిసింది కాదు. మాకు రహస్యం లేదు. మాకు ఉండ వలసిన ఆవశ్యకతా లేదు. నాకు తెలిసినదేదో నీకు చెప్పడం వల్ల — నువ్వు నేర్చుకొని పోతావు. అది సంతోషించదగ్గ విషయమేగాని, విచారించ వలసిం దేమున్న దిందులో. నా కృషి వల్ల వచ్చిన ఒక సత్ఫలితాన్ని కొన్ని లక్షలమంది, కోట్ల మంది ఉపయోగించు కొనడం కంటే గర్వపడ వలసిన దేమిటి ?" అని ఆగాడతను. "దాదాపు వంద సంవత్సరాల క్రిందట మావాడొకడు ద్రవ్యం మీద పరిశోధన చేశాడు. ఆ సందర్భంలో కాంతి కూడా ఒక జాతి ద్రవ్యమేనని తేలింది. ఇంకా దగ్గరి ఉదాహరణ చెబుతున్నాను. సూర్యుడు క్రమక్రమంగా తన ద్రవ్యాన్ని కోల్పోతున్నాడని మీకు తెలుసు. అంటే సూర్య గోళంలోని ద్రవ్యం, ఉష్ణ రూపంలోను, కాంతి రూపం లోను వ్యయమౌతున్న దన్నమాట. అంటే ఆ ద్రవ్యానికి - కాంతి కిరణానికి - ఉష్ణశక్తి కూడా ఉన్న దన్న మాటే గదా! కాంతి ఉండటానికి కూడా ఒక 'చోటు' కావాలి. ఆ చోటును సూక్ష్మాతి సూక్ష్మంగా సంకుచిత

పరచడం వల్ల, అందులోని కాంతి తన ఉష్ణ శక్తి వల్ల తనే విచ్ఛిత్తిని పొందుతుంది. ఆ విఘట్టనా సందర్భంలో వెలువడే శక్తిని రిజర్వు చేసుకొని, మేము వాడుకొంటుంటాం. మరి మీరు ?'' అన్నారాయన.

"బొగ్గు నూనె దినుసులు వాడుతున్నాం. విద్యుత్తు గూడా వాడుతున్నాం" అని సంగ్రగంగా చెప్పాను.

"అబ్బ ఎంత వేస్టు!" అన్నారాయన. ''అణుచ్ఛేదం మేము వంద సంవత్సరాల కిందటే చేశాం. అదంత లాభసాటిగా లేదు. మొన్న మొన్నటి వరకూ ఈ ధర్‌ను వాడాం. అందునా బోలెడంత కాలం వృథా అవుతుంది. పుష్కలమైన సూర్యరశ్మి ఉండగా, ఇంకొక దాని కోసం ప్రాకులాడటంలో నాకు వివేకం గోచరించదు. కొద్ది నెలల క్రిందట మేము కాంతి వేగాన్ని సాధించాం. ఆ వేగంతో యాన సాధనాలను నడపటం వలన చాలా టైం వృథా అవుతున్నది. ఇతర గోళాలకు వెళ్ళాలంటే కోట్లకు కోట్ల సంవత్సరాలు తీసుకొంటుంది. మరి మేము వెళ్ళేదెప్పటికి ? అందుకే ప్రస్తుతం మేము మనో వేగాన్ని సాధించాలని ప్రయత్నిస్తున్నాం. కొద్ది రోజుల్లో పని పూర్తి కావచ్చు."

తరువాత ఆయన మమ్మొక అద్భుతమైన భవనంలోకి తీసుకెళ్ళాడు. అది పరిశోధనాగారమట. వివిధ శాఖలకు చెందిన శాస్త్రజ్ఞులందులో పని చేస్తున్నారు. గౌరవ సూచకంగా వారందరూ మాకు అభివందనాలర్పించారు. ఒకచోట ప్రపంచపటమున్నది. (అంటే ఒక్క భూగోళము ది మాత్రమే కాదు) అందులో భూగోళం ఒక మూలగా గుర్తుపెట్టబడి ఉన్నది. భూగోళంలోని కొన్ని పట్టణాల వద్ద × గుర్తులున్నాయి. ఇవేమిటని మే మడిగాము.

"భూగోళంలో 'జీవశక్తి' ఉన్నదని మేము గమనించి కొన్నివేల సంవత్సరాలైంది. కానీ ఆ శక్తిని పరిశీలించాలనే కోరిక, అప్పటి మా పూర్వులకు లేదు. దాదాపు పది సంవత్సరాల నుండే మేమీ ప్రయత్నంలో ఉన్నాం. మీతో సహవాసం చేద్దామనేదే మా వాంఛ. కానీ మా యంత్రాలు [ఫ్లయింగ్ సాసర్లు] భూగోళం సమీపంలోకి వచ్చి భస్మమై పోతుండేవి. కారణం తెలుసుకొన్నాం. నారింజరంగు కాంతి ప్రసరణ ద్వారా ఆ అపాయాన్ని అధిగమించ వచ్చునని తేలింది. మేము ఎంతో ఆదరంతో, మీ దగ్గరకు వస్తే — మిత్రులారా! మరొకలాగా భావించ కండి. మిమ్మల్ని అవమానించాలని నా అభిప్రాయం కాదు; మీరు యుద్ధ విమానములతోటి, మర ఫిరంగులతోటి వెంబడించారట. అది భావ్యం కాదు. భూగోళ వాసుల్లో ఇంతటి క్రౌర్య ముంటుందని మేము అనుకోలేదు. మీ వారితో ఈ సంగతి చెప్పండి. విభిన్న గోళవాసులు, పరస్పర సహకారంతో సహజీవనం నెరపటం వల్ల కలిగేది లాభమే గానీ, నష్టంకాదు గదా! ఇప్పటికీ అసలు విషయం చెప్పనే లేదు. ఈ యీ గుర్తులు మా వారు భూగోళం మీద దిగిన ప్రదేశాలను తెలియ చేస్తాయి. ఈ గుర్తులు మేము దిగివలసిన ప్రదేశాలను తెలుపుతాయి." అన్నారాయన.

అక్కడి వారందరూ దాదాపు ఒకే వయస్సులో ఉన్నట్లు నాకు తోచింది. ఆ సందేహమే వారి నడిగాను.

"నాకా శాఖతో అంత పరిచయం లేదు. వారినడగండి మీ కన్నీ చెబుతారు." అని ఒకాయనను చూపించాడు, మా సైంటిస్టు మిత్రుడు.

ఇతడు శరీర శాస్త్రజ్ఞుడట. ఇందులో 20 సంవత్సరాల నుండి కృషి చేస్తున్నాడట. ఈయన పరిశోధన వల్లనే శశూన్ గ్రహవాసులు 'జర'ను జయించారట.

"ఇది చాలా స్వల్ప విషయం" అన్నాడు ఆ శరీర శాస్త్రజ్ఞుడు. "శరీరం ద్రవ్య నిర్మితమన్న సూత్రం మీద నా సిద్ధాంతం ఆధారపడి ఉన్నది. ముసలితనం గానీ, వ్యాధిగానీ సంభవించటానికి ముఖ్య కారణం, ద్రవ్యంలో ఏదో లోపం జరగటం. మాట వరసకు ముసలితన మంటే, ద్రవ్యం తన శక్తిని కోల్పోవడ మన్నమాట. అలాంటప్పుడు ఆ దుర్బల ద్రవ్యానికి క్రొత్త శక్తినివ్వటం ద్వారా ముసలితనాన్ని అరి కట్టవచ్చు. అలాగే వ్యాధి విషయంలోనూ. ఆమూలగా ఉన్నాయన వయస్సు మూడు వందల సంవత్సరాలు. ఇలా ఆయన ఎంత కాలం జీవించదలచు కొంటే అంత కాలమూ జీవించవచ్చు. అక్కర లేదను కొన్నప్పుడు మాను కొనవచ్చు."

ఆశ్చర్యంతో నేను తెరచిన నోరు ముయ్యడమే మర్చిపోయాను. బెనర్జీ కొయ్య బొమ్మలా నిలుక్కు పోయినాడు. అతను నవ్వుతూ "మీరింకా జీవ చరిత్రలో ప్రాధమిక దశలోనే ఉన్నారు. మీ అంత ప్రబలంగా మేము ఉద్రేకాలను ప్రదర్శించం. ఎంతటి వింత విషయమైనా, మీరిప్పుడు ప్రదర్శించిన దాంట్లో సహస్రాంశం గూడా మేమాశ్చర్యాన్ని ప్రదర్శించం." అన్నడా శరీర శాస్త్రజ్ఞుడు. "ఇలా రండి మీకిప్పుడే ఒక ప్రయోగం ద్వారా చూపెడతాను" అని మమ్మొక గదిలోకి తీసుకెళ్ళా రాయన.

అక్కడ ఇద్దరు శిశులు కూర్చుని ఉన్నారు. అందులో ఒకతను లేచి "నాకు నిద్రపోవాలని ఉంది. రెండు వారాలు చాలు" అన్నాడు. 'మంచిది' అంటూ శరీర శాస్త్రజ్ఞుడు అతని నొక గాజు గ్లోబులో పడుకో బెట్టాడు. ఏదో మీట నొక్కి అందులోకి ఒక అదృశ్య పదార్థాన్ని వది లాడు. (వదిలానని అతను చెప్పిందాకా మాకు తెలీదు) గడియారం

లాంటి ఒక సాధనంలోని ముల్లు, సున్న నుండి 15 అంకె వరకూ వచ్చి ఆగిపోయింది. ఇంతలో మరొక యంత్రం ఆ గాజు గ్లోబును అది వరకే వేలాదిగా గాజుగ్లోబులు ఉన్న మరొక గదిలోకి చేర్చింది.

"వారందరూ నిద్రపోతున్న వారే! వారి వారి గడువులు పూర్తి కాగానే ఈ గడియారం శబ్దం చేస్తుంది. ఈ అంకెలు వారు కోరిన కాలాన్ని తెలియ జేస్తాయి. శబ్దం విన్నంతనే మేమతన్ని వెలుపలకు తీసు కొస్తాం." అన్నాడాయన

"మీరేం చేశారు ?"

"ఇన్ని రోజులూ ఆహారమెలా ?"

ఆయన మెల్లగా నవ్వాడు.

"మరేమీ లేదు. ఆతని చైతన్య శక్తిని ఆబ్సెన్స్ చేశాను. అంత కాలమూ సుఖంగా నిద్రిస్తుంటాడు. ఆహారం ఆ గాజు గ్లోబులోనే ఉన్నది. అది వాయు రూపంలో ఆతని కందుతుంటుంది."

మరలా మేము మామూలు చోటు కొచ్చాం. రెండవ శశుడు లేచి "నేను ఆరు నెలలు విశ్రాంతి తీసుకోవా లనుకొంటున్నాను'' అన్నాడు.

''ఇది గూడా ఇంతకు మునుపు లాగానే చేస్తారు గదూ ?'' అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్.

''కాదు. దానికీ దీనికీ చాలా భేదమున్నది'' అన్నారాయన ''రండి ఇది గూడా చూద్దురు గాని.''

రెండవ అతన్ని గూడా అటువంటి గాజు గ్లోబులోనే పడుకో బెట్టాడు. అయితే అతని కుపయోగించిన యంత్రం వేరు. మీట నొక్కిం గానే కొన్ని లక్షల మెరుపులు గ్లోబునిండా మెరిశాయి. ఒకటి రెండు నిమిషాల అనంతరం మెరుపులన్నీ మాయమయి ఆకుపచ్చని కాంతి మిగిలింది. దాన్ని జాగ్రత్తగా పరీక్షించి మరొక యంత్రాన్ని కదిలించాడు. ఆకుపచ్చని కాంతి క్రమంగా ద్రవ్య రూపం లోకి మారింది. ఆ ద్రవ పదార్థాన్ని మీటరుతో కొలిచాడు. ఖచ్చితంగా ముల్లు ఆరు మీద ఉన్నది. ఈ గ్లోబును మరొక గదిలో భద్రం చేసిన తరువాత అతను ఇలా అన్నాడు—

"మొదటి కేసులో చైతన్యాన్ని ఆబ్సెన్స్ చేశాను. రెండవది అలా కాదు. ఇతనికీ ఆ మొదటి పద్ధతినే అనుసరించవచ్చు. అందువల్ల కొంత నష్టమున్నది. ఇతనిలో నుండి చైతన్యాన్ని పూర్తిగా తీసి వేశాను. అంటే జీవాన్ని తీసి వేశానన్నమాట. జీవశక్తి ప్రథమంలో మెరుపుగానూ, తరువాత ఆకు పచ్చగానూ, కొసకు ద్రవ రూపంగానూ మారటం మీరు చూశారు. అసలు జీవశక్తి అంటే ఏమిటి? పదార్థం ఒక దశలో ఉన్నప్పుడు వెలువరించే గుణం. పదార్థాన్ని ఒక దశనుండి మరొక దశలోకి పరివర్తనీయం చేస్తున్నప్పుడు, ప్రథమ దశలోని గుణాలు, పదార్థాన్ని విడిచి పెడతాయి గదా! ఇప్పుడు నేను చేసిందల్లా అలా విడిచి పెట్టబడిన గుణాలు బైటికి వెళ్ళకుండా, రసాయనిక ప్రక్రియల ద్వారా ద్రవస్థితిలోకి మార్చాను. కొంత కాలం క్రిందట దీన్ని కాంతి రూపంలోనూ వాయురూపంలోనూ ఉంచాము. అందువలన కొన్ని దుష్ఫలితాలు కలిగాయి. అప్పటి నుండి ఈ పద్ధతి నవలంబిస్తున్నాం" అన్నాడాయన.

"అంటే మీరు మృత్యువును జయించారన్న మాట" అన్నాడు అల్ఫ్రెడ్.

"దాదాపు" అన్నారాయన నవ్వుతూ. "వారి దగ్గర కెళ్ళండి. మీకు మరి కొన్ని క్రొత్త సంగతులు తెలుస్తాయి. వారు భావాల మీద పరిశోధిస్తున్నారు." అని నన్ను ఉద్దేశించి "మీకు వీరు చిరపరిచితులే! ప్రప్రథమంగా, మీకు మా భాష రానప్పుడు, మీ భావాలను రికార్డు చేసి, మీకు కావలసింది సమకూర్చింది వీరే," అని పరిచయం చేశాడు. నే నతన్ని గుర్తించాను.

"భావాలు మనో సంజనితాలు" అంటూ ప్రారంభించాడా భావ శాస్త్రజ్ఞుడు. "వాటి జననానికి కారణం, బహి రంత రేంద్రియాలు. అవి మెదడులోనే పుడుతుంటాయని మీకు తెలుసు. ఈ మెదడు గూడా అణు సంపుటమేనని మీకు తెలుసు. బాహ్యాంతరేంద్రియాల కార్యకలాపాల నను సరించి, ఈ అణు సంపుటిలో సంచలనం కలుగుతుంటుంది. కొందరి తత్త్వంలో ఇది తీవ్రంగా ఉండవచ్చు. మరి కొందరి తత్త్వంలో యిది మందంగా ఉండవచ్చు. అంత మాత్రాన సంచలన క్రమంలో భేదమంటూ ఉండదు. ఈసూత్రాన్నాధారం చేసుకొనినేను పరిశోధించాను. వివిధభావా లుత్పన్న మవుతున్నప్పుడు, అణు సంచలన మేవిధంగా జరుగుతున్నదో గుర్తించాను. కొన్నివందల మందిని పరిశోధించినా భేదం కనిపించలేదు. కాబట్టి అణు సంచలనాన్ని బట్టి భావాలను సులభంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు. అయితే ఒక్కొక్కసారి ఈ భావ వేగం అత్యధికంగా ఉంటుంది. అప్పుడు జరిగే అణుసంచలనాన్ని బట్టి భావాలను గుర్తించటం కష్ట మవుతున్నది. అందుకోసం నేనూ మరి ముగ్గురమూ కలసి, ఈ చిన్న యంత్రాన్ని తయారు చేశాం. ఈ యంత్రం అణుసంచలనాలను రికార్డు చేసిపెడుతుంది. తీరికగా ఆ రికార్డు ముందువేసుకొని, భావాలను అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఉదాహరణకు—మీరు గాజు సీసాలో ఉన్నప్పుడు నీరు కావాలని మాకెలా తెలిసిందనుకొన్నారు? మీరు దాహంతో బాధపడుతున్నారు. నీరుంటే

బాగుండు ననుకొన్నారు. ఈ వైర్లు చూశారనుకొంటాను; సీసాలో మీ తలమీదుగా ఉన్నాయి. మీలో రేగే భావ తరంగాలను ఇవి విద్యుదావేశితం చేసి యంత్రంలోకి పంపుతాయి. యంత్రం వాటిని రేఖల రూపంలో లిఖిస్తుంది. ఆ లేఖనాన్ని చూసి, నేను మీకు నీరుకావాలని తెలుసుకొన్నాను. మాలో మంద బుద్ధులంటూ లేకుండా చేసుకోవాలన్న మా ప్రయత్నం ఇటీవలే సఫలమైంది. మెదడు చురుకుగా, తీక్షణంగా పనిచెయ్యక పోవటానికి అందులో ఉన్న అణువులలో కొన్ని శక్తి విహీనాలు కావటమే కారణమని మేము తెలుసుకొన్నాం. ఆ దుర్బలాణువులను తీసెయ్యడంతో మా సమస్య పరిష్కారమైంది..."

పిచ్చెత్తిపోతున్నది. ఇక వినలేము. ఆ పూటకు విశ్రాంతి తీసుకోవాలనుకొన్నాం.

"మంచిది. అలానే విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చు" అన్నాడాయన యంత్రం ముందు కూచుని.

"నాకు ఇంకా తెలుసు కోవాలని ఉన్నది" అన్నాను.

"నా యంత్రం తప్పు చెబుతుందంటారా? పోనీ ఇలా రండి, ఈ గీత చూస్తే మీ రేమనుకొన్నదీ తేలిపోతుంది" అన్నాడు.

నేను సిగ్గు పడ్డాను.

"బ్రతికిపోయాను. ఇటువంటి యంత్రం భూగోళంలో కనిపెట్టలేదు. లేకపోతే కొన్ని లక్షలమందిని హతమార్చవలసి వచ్చేది. భగవంతుడు మా గోళవాసుల కిట్టిశక్తిని ప్రసాదించకుండుగాక." అని ప్రార్థించాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్.

ఆవిధంగా మేము 4, 5 వారాలు, ఆ చిత్రగ్రహం మీద సంచారం చేశాం. ఆ గ్రహంమీద పల్లెలంటూ లేవు. ఉన్నవన్నీ పట్టణాలే! ప్రతి పట్టణంలోను మేము చూసిన లేబరేటరీ వంటి దొకటున్నది. వందలాది స్త్రీ పురుషులు నిరంతరం శాస్త్రజ్ఞుల సహాయాన్ని పొందుతుంటారు. అక్కడి ప్రేమ సంబంధాలు గూడా మాకాశ్చర్యాన్ని కలిగించాయి. ప్రతివారూ ఏదో ఒక పనిలో నిమగ్నులై ఉండటం మూలాన్ని కాముక వ్యాపారం అంతగా ఉండదు. ఎన్నో ఫ్యాక్టరీలను చూశాం. వాటికి మేనేజరంటూ ఎవ్వరూలేరు. ప్రతివారు శక్తి ఉన్నంత వరకూ పని చేస్తారు. కావలసిన దేమిటో వాడుకొంటారు. జీత భత్యాలు లేవు, డబ్బు మారకం లేదు, కోర్టులు లేవు, పోలీసులు లేరు, ఒకరినుండి మరొకరికి భయంలేదు, సంకోచం లేదు, ఈర్ష్య లేదు, లేదన్న విచారం లేదు, దాచుకొందా మన్న కుత్సిత బుద్ధిలేదు. ఆకాశంలో మత్తుగా సంచరించే మేఘ శకలాల్లాగా సంతోషంతో, ఉత్సాహంతో పింపెస లారుతుంటారు. స్వేచ్ఛగా ఆ స్వర్గ సీమలో సంచరిస్తుంటారు.

బంగారాన్ని వారెంత నిర్లక్ష్యంగా చూస్తారో తెలిసిన తరువాత నే నాశ్చర్యపోయాను.

"ఇందుకు కారణం మరేమీ లేదు; అదిక్కడ పుష్కలంగా లభిస్తుంది" అన్నాడు బెనర్జీ.

బెనర్జీతో మా తొలినాటి సైంటిస్టు ఏకీభవించ లేదు.

"మొదట్లో మాకు బంగారం కొరతగా ఉండేది. అందుకోసం మా గ్రహవాసులు తహతహ లాడేవారు. ఈ సంగతి మాకు - అంటే శాస్త్రజ్ఞులకు తెలిసింది. ఈ సమస్యను పరిష్కరించక పోతే చిక్కులొస్తాయని

గ్రహించాం. విరివిగా బంగారాన్ని ఉత్పత్తిచేశాం—మీకూ బంగారం కొరతగానే ఉన్నదా?" అన్నారాయన.

"ఆఁ! బంగారమంటే మేము పడి చచ్చిపోతాం. అసలు భూలోకంలో జరిగిన, జరుగుతున్న యుద్ధాలకు ప్రధాన కారణం బంగారమే! కామినీ కాంచనాల చుట్టూ మా సాంఘిక వ్యవస్థ అల్లుకొని ఉంది. ఇవి రెండూ మినహాయిస్తే మా కసలు జీవితమే లేదు" అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్ వేదనా పూరితంగా.

"ఎంత అల్పులు!" అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు, మా మిత్రుడు. "నా సాటి గోళవాసులు ఇంత అధమ స్థితిలో ఉన్నందుకు నాకెంతో విచారంగా ఉన్నది. ఈ వ్యవస్థను నీచత్వాన్ని మీరెందుకు అసహ్యించుకోరు? ఎందుకు మార్చాలని ప్రయత్నించరు?...మీ బంగారం సమస్యను నేను పరిష్కరిస్తాను. అప్పటికైనా మీకున్న వేదనలు కొన్ని తీరిపోవచ్చు. బంగారానికి పాదరసానికి ఉన్న భేదం చాలా స్వల్పం. స్వర్ణపరమాణు కేంద్రకంలో నికర ధన విద్యుదావేశం 79; పాదరసంలో 80; కాబట్టి పాదరస కేంద్రకానికి ఋణ విద్యుదావేశ పరమాణువును చేర్చండి. మీకు కావలసినంత బంగారం తయారవుతుంది" అన్నారాయన.

అక్కడ కార్లు రైళ్ళు లేవు. స్టీమర్లు గూడా లేవు. వాటిని 150 సంవత్సరాల క్రిందట ప్రదర్శనశాలలో భద్రం చేశారట. ఎంత చిన్న ప్రయాణానికైనా వారు విమానాలనే వాడుతారు. ఆ విమానం అంతా కలసి పెద్దపైజు ముక్కాలి పీటంత ఉంటుంది. ఇద్దరు సుఖంగా కూర్చో వచ్చు. దిగడానికి విమానాశ్రయా లక్కరలేదు. గజం మేర జాగా ఎక్కడున్నా దిగవచ్చు. ప్రతి విమానానికి రక్షణ యంత్రాలుంటాయి. విమానం చెడిపోయినప్పుడు ఆ యంత్రాల నుపయోగించి తాత్కాలికంగా

అపాయాన్ని దాటవచ్చు. అందుకోసం ప్రత్యేకంగా, ఎవరికీ ఏమీ చెల్లించ నక్కరలేదు. అవి ఉండే ప్రదేశానికి వెళ్ళి ఎవరికి కావలసినన్ని వారు తెచ్చుకోవచ్చు. పని తీరిన తరువాత వాటిని యథాస్థానంలో ఉంచవచ్చు. మేము కొన్ని వందల మంది (వేల మందిని గూడా) ఇంజనీర్లను, ఉపాధ్యాయులను, విద్యార్థులను, వివిధకార్యాలకు సంబంధించిన వారిని సంప్రదించాం. అందరూ ఒకే విధంగా చెప్పారు. ఉపాధ్యాయుడు పిల్లలకు పాఠాలు చెబుతాడు. తనకు తన కుటుంబానికి కావలసిన సరుకులు స్టోర్సులో తెచ్చుకుంటాడు. స్టోర్సులో సరుకులివ్వడానికంటూ ఎవ్వరూ ఉండరు. ఎవరికి వారే తమకు కావలసినన్ని సరుకులు తెచ్చుకుంటారు. పంటలు, వస్త్రాలు (వారి గుడ్డలు పత్తితో నేసినవి కావు) ఇతర సామానులు, ఉత్పత్తి అయినవి అయినట్లు, ఆయా శాఖల్లో పనిచేస్తున్న వారు స్టోర్సుకు చేరుస్తారు. తనకు కావలసిన దానికంటే అధికంగా దాచుకోడాన్ని వా రసలు ఊహించలేరు. మేమీ ప్రశ్న అడిగినప్పుడు వారు ఆశ్చర్యంతో మమ్మల్ని చూశారు. 'ఇటువంటి పిచ్చిపనులు మీ లోకంలో చేస్తుంటారా?' అని పృచ్ఛించారు! జవాబు చెప్పలేక తలలొంచుకొన్నాం. వ్యక్తిగతమంటూ ఏమీ లేదు. ప్రతి వ్యక్తికి ప్రతిదానిమీదా హక్కున్నది. ప్రతిదీ ప్రతివానికీ చెందిందే. తనకు మించి దాచుకోవటమంటే, తన సొమ్ము తనే దాచుకోవటం, తననుండి తనే దొంగిలించటమని వారి భావన.

వీరంతా ముఠాతత్వంగాళ్ళనీ, వ్యక్తిత్వం వీరికి లేదనీ సరిపెట్టుకో జూచాను. కానీ, వారిలో ఉన్న వ్యక్తి వికాసం నేనెప్పుడూ ఊహించనన్నా ఊహించలేదు. సమిష్టి భద్రతలో వ్యక్తిత్వం నాశనం కావటమనేది ఎందుకు జరగాలో నాకు బోధపడలేదు. అప్పటికే మేమొచ్చి చాలా కాలమైంది. ఇక భూగోళం చేరటం మంచిదని నేనన్నాను.

''నేను రాను'' అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్. ''ఈ నాగరికతా ఇక్కడి జీవితమూ చూసిన తరువాత, నాకు భూమికి రావలెనని లేదు. ఇంత సుందర దృశ్యాన్ని చూసిన ఈ కళ్ళతో, తిరిగి ఆ పాడు లోకం చూడ లేను. మిత్రులారా ! దయచేసి నన్ను వదిలిపెట్టండి. నా ప్రాణ మిక్కడ హాయిగా ఉన్నది. కీర్తి కోసం డబ్బుకోసం స్త్రీ కోసం నీచాతినీచంగా ఘోరాతి ఘోరంగా పోరాడుకొంటున్న ఆ నరకలోకంలోకి నన్ను లాగ కండి. ఇక్కడే ఉండిపోతాను'' అని ఆల్‌ఫ్రెడ్—పాటికి పది సార్లు అన్నాడు.

''మీ రిక్కడుండటానికి వా రంగీకరించకపోతే ?'' అన్నాడు బెనర్జీ.

''అభ్యర్థిస్తాను. అప్పటికీ అంగీకరించకపోతే చంపెయ్య మని అంటాను'' అన్నాడు.

''అక్కరలేదు. ఈ గోళం మా ఒక్కరిదే గాదు; అందరిదీను. ఎవ్వరయినా ఇక్కడకు రావచ్చు. వారి ఇష్టమొచ్చినంత కాలం ఇక్క డుండవచ్చు. మీకు చేతనయిన పని ఏదో మీరు చేయండి. మీకు కావల సిందేమిటో అనుభవించండి. మా కలాంటి నిషేధాలేమీ లేవు'' అన్నాడు మా శశూన్ మిత్రుడు.

అతనితో మే మొచ్చిన పని చెప్పాం. సహాయం చేయమని వేడు కొన్నాం.

''ఈ స్వల్ప విషయం కోసం ఇంతగా ప్రాధేయపడ నవసరం లేదు. ఎవరి నడిగినా మీకీ సందర్భంలో సహాయం చేస్తారు. ఇక్కడి వారందరూ ఒక సారి చంద్రుణ్ని తాకి వచ్చిన వారే; అంతా కలసి—

కొన్ని నిమిషాల పని. షికారుగా పోయి రావచ్చు......వద్దండి! మీ కేమీ భయం లేదు. తోడు గూడా అనవసరమే! ప్రతి స్టోర్సులోనూ అందుకు కావలసిన పరికరాలుంటాయి. వాటి నుపయోగించవలసిన విధానం గూడా వాటి మీదే రాసి ఉంటుంది. ఆ విధంగా చేయండి. మీ కొచ్చిన ప్రమాదమేమీ లేదు. మేమిక్కడ నుండి జాగ్రత్తగా చూస్తూనే ఉంటాం'' అన్నాడాయన.

ఇక ఏమనడానికీ తోచలేదు. ముగ్గురం ఒకరి నొకరం చూసుకొన్నాం. సరేనని ఆయనకు మా అంగీకారం తెలియజేశాం.

పరికరాలంటే పెద్ద హడావుడు లేమీ లేవు. ఒక చక్రం వంటిది పెద్ద దొకటున్నది. అదీ ఆకుపచ్చగానే ఉంది. లోపల యంత్రాలు ఉపయోగించవలసిన విధానం రాసి ఉన్నది. ముగ్గురమూ చక్రాలు తీసుకొన్నాం. వీటికీ, మన భూగోళంలో ఎగిరే పళ్ళాలకు అంతగా తేడా లేదని బెనర్జీ అన్నాడు. ముగ్గురమూ చక్రున ఆకాశంలోకి ఎగిరాము. వెళ్ళవలసిన చోటుకు మీటరు తిప్పితే చాలు, సుఖంగా అవే అక్కడకు తీసుకెడతాయి. ఎంతో ఆశతో మేము చంద్రమండలం మీద కాలూనాలని మొదట బయలుదేరాం. మధ్యలో మరొక కొత్త గ్రహాన్ని పరిచయం చేసుకొన్నాం. మా కృషికి దక్కిన ఫలితమిది. అప్పటికే చంద్రమండలం మీద శశూన్ గ్రహవాసుల పతాకం ప్రతిష్ఠితమై ఉంది. లెక్క వేస్తే అప్పటికి వారిది సాధించి 250 సంవత్సరాలైంది. దీనిని బట్టి వారికి, మనకు నాగరికతలో విజ్ఞానంలో 250 సంవత్సరాల తేడా ఉందన్న మాట. "అయితే మరొక 250 సంవత్సరాలకైనా మన మలాంటి నాగరికతను సృజించగలమా ఆల్ఫ్రెడ్?'' అన్నాడు బెనర్జీ.

"నాకా నమ్మకం లేదు. మనం రోజు రోజుకూ ఈర్ష్యలతో, కాపీనాలతో, పరస్పర భీతితో తొక్కుకు ఛస్తున్నాం. ప్రచండమైన ఆయుధాలతో ఒకరి నొకరం నాశనం చేసుకోవాలని చూస్తున్నాం. మూడవ ప్రపంచ యుద్ధం లేపి ప్రపంచమంతటినీ కబళించి వేయాలని పెద్దపెద్ద దేశాలు అవకాశం కోసం చూస్తున్నాయి. ఏ క్షణాన, ఎక్కడ యుద్ధం రగులుకొంటుందో చెప్పలేం. మనం క్రమ క్రమంగా—కనిపించిందల్లా మింగేసే—అడవి మనషి తత్వంలోకి జారిపోతున్నాం. ఈ పతనానికి అవధి ఇంకా నిర్ణయమైనట్లు లేదు. నా ఉద్దేశ ప్రకారం మన నాగరికత తిరిగి ఆ కొస నుండి ప్రారంభం కావలసి ఉంటుంది" అన్నాడు బెనర్జీ.

ఎందు చేతో చంద్రగోళం మెట్టినామన్న సంతోషం నాకు కలగ లేదు. నా మిత్రులకూ కలగలేదు. అక్కడ జేరగిలబడి, దూరదర్శిని నుండి (వీటిని మాకు శఘాన్ గ్రహవాసులిచ్చారు. ఆకారంలో ఎంత చిన్నవో శక్తికి అంత పెద్దవి. మావి ఎక్కడో పోయాయి) భూమిని చూస్తుంటే "మాతృగర్భంలో తిరిగే పిండంలాగా ఈ ప్రదేశంలో గిలగిల లాడుతున్న" దన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్. "సకల పాపాలు గడ్డకట్టిపోయి, పాప పరిహారార్థం, ఆత్మప్రదక్షిణం చేస్తున్న పాపిలాగా" ఉన్నదన్నాడు బెనర్జీ. నా అభిప్రాయం వారడగనూ లేదు, నేను చెప్పనూ లేదు.

చంద్రగోళమంతటా తిరిగాం. మచ్చుకైనా అక్కడ పసిరిక (కనీసం) కనిపించలేదు. పెద్దపెద్ద గోతులు, ఎత్తయిన కొండలు...అవి రాళ్ళుకాదు, అది మట్టికాదు. ఎన్నో ద్రవ్యాలు మహోష్ణంలో సంవత్సరాల తరబడి మరిగి, మసిలి, మహాశీతలంలో గడ్డకట్టిపోయినట్లున్నది. చంద్ర గ్రహం చేరుకొన్నామన్న తృప్తికిగాను, ఇంత ద్రవ్యం తీసి దాచాడు బెనర్జీ. మే మక్కడుండగానే ఇంకెన్నో పళ్ళాలు అక్కడికొచ్చాయి. వారంతా విద్యార్థులట. చంద్రుణ్ని గురించి ప్రాక్టికల్‌గా తెలుసు కొనేం

దుకు వచ్చారట. మాతో పదినిమిషాలు మాట్లాడి; వారు చంద్రగోళం వెనుకకు వెళ్ళారు.

"మనమూ వెళదామా ?" అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్.

"వద్దు. నాకంత ఉత్సాహంగా లేదు."

తిరిగి శశూన్ గ్రహం చేరుకొనే వేళకు అక్కడ మా మిత్రుడు మా కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. "మీరీ రాత్రి అక్కడ ఉండపోతారేమో కనుక్కోమని మా సైంటిస్టుకు చెప్పాను. మీరలా అనుకోవడం లేదన్నాడు...లేకపోతే మీకు ఆహారం వగైరా పంపేవాణ్ని" అన్నాడు మా శశూన్ మిత్రుడు.

అతని ఆదరానికి ధన్యవాదా లర్పించాను.

"మీరింతగా నన్ను అభినందించ నక్కరలేదు. ప్రత్యేకంగా మీకు నేను చేసింది గూడా లేదు. మమ్ములను మేమెలా గౌరవించు కొంటామో, మిమ్ములనూ అలాగే గౌరవించాం. ఇందులో మీరు నన్ను అభినందిస్తున్నది దేనికి ?"

"మా జాతిలో మృగ్యమయిందే ఇది. మా నాగరికతా సౌధ నిర్మాణం, ఈ పునాది నుంచే ప్రారంభించాలి" అన్నాడు బెనర్జీ.

"మరొక శుభవార్త. మా సైంటిస్టు ఇప్పుడే భవిష్యత్తులోకి వెళ్ళి రాగలిగాడు. కాలాన్ని జయించాలని మేము గత అయిదేళ్ళుగా శ్రమ పడుతున్నాం. ఇప్పటికి మా కష్టం ఫలించింది. ఇంతకాలం మాకు కొరుకుడు పడకుండా ఉన్నది కాలమే ! ఇప్పటి నుండి మేము భవిష్యత్తులో గూడా జీవించగలం" అన్నాడా మిత్రుడు సంతోషంతో.

మేము చిన్న చిన్న విమానాల మీద అక్కడికెళ్ళాం. ఆ సైంటిస్టు మమ్మల్ని ఆదరంతో ఆహ్వానించాడు. దాపరికం లేకుండా (వారికదేమిటో తెలియదు) తను ప్రొసీడ్ అయిన విధానం మాకు సాకల్యంగా చెప్పాడు.

"ప్రదేశాన్ని దాటటం మీకు తెలుసు" అన్నారాయన.

"అంటే?" అన్నాడు బెనర్జీ.

"సరే—మీ రిక్కడున్నారు. ఇక్కడికి చంద్రమండలం 'యమ్' మైళ్ళ దూరమున్నదనుకోండి. ఇక్కడి నుండి చంద్రమండలాన్ని భావించిన మరుక్షణం మీ మనస్సులో చంద్రమండలం భాసించి తీరుతుంది. అంటే మీరు 'యమ్' మైళ్ళ దూరాన్ని అధిగమించారన్న మాటే! అదే విధంగా సూర్యుణ్ని గురించి అనుకొన్నా రనుకోండి. వెంటనే మీరు సూర్యుని దూరాన్ని దాటేశారన్న మాట! కాని కాలాన్ని అలా దాటడం సులభంగాదు. మీరు అటుగతంలోకి గాని, ఇటు భవిష్యత్తులోకి గానీ వెళ్ళలేరు. క్రిందటి గంటవరకూ మేమూ వెళ్ళ లేక పోయాం. ఇప్పుడు వెళ్ళగలం. భవిష్యత్తులోనికి కొన్ని గంటలు—సుమారు ఒకటిన్నర గంటలు—ఇప్పటి మా యంత్రం వెడుతుంది. కొద్దిరోజుల్లో ఈ కాలాన్ని కావలసినంత మేరకూ పెంచుకోగలం" అన్నారు.

"ప్రోసెస్ చెప్పారు గాదు" అన్నాడు బెనర్జీ.

"వస్తున్నాను." అంటూ ప్రారంభించాడు. "కాలానికి ఒక వేగ మున్నది. ఆ వేగాన్ని సౌలభ్యం కోసం గంటలు, నిమిషాలు, సెకనులుగా మార్చుకొన్నాం. మనం ఎంత వేగాన్ని సృష్టించినా, కొసకు కాంతి వేగమైనా 1,86,000 మైళ్ళు ఒక్క సెకనులో దాటింది ప్రదేశాన్నే అనిపిస్తుంది. పొరబాటు అక్కడే! దేశ కాలాలను భిన్న రూపాలుగా చూడటం వల్లనే

ఈ చిక్కు తటస్థపడుతుంది. కాల రహితమైన దేశాన్ని గానీ, దేశ రహితమైనకాలాన్నిగానీ, ఊహించగలమా?దేశాన్ని దాటుతున్న నిష్పత్తిలో మనం కాలాన్నీ దాటుతున్నాం. ఉదా :- మీ గోళంలో 1వ తేదీన పెద్ద యుద్ధం జరిగిం దనుకోండి. ఆరోజునే మీరు బయలుదేరి మీకు దాపులో వున్న నక్షత్రాన్ని చేరుకున్నారనుకోండి. 'ఈ రోజున భూగోళంమీద యుద్ధం జరిగిందనీ, మేము ప్రాణభీతితో ఇక్కడికి పారిపోయి వచ్చా' మనీ ఆ నక్షత్ర వాసులకు చెబితే వారు నమ్మరు సరిగదా, మిమ్మల్ని పిచ్చివాళ్ళక్రింద జమకడతారు. ఈ సత్యాన్ని వారు దాదాపు 4 1/2 సంవత్సరాలకుగానీ గ్రహించరు. 1వ తేదీన మీరు సాధించింది కేవలం దేశాన్ని దాటటమే గదా! కానీ మిత్రులారా!! అదే రోజున మీరు 4 1/2 సంవత్సరాలు భవిష్యత్కాలంలోకి ప్రయాణించారు. ప్రధాన సూత్రమిదే! అయితే ఇందుకు కాంతి వేగాన్ని మించిన వేగం కావాలి. కాంతి వేగాన్ని మించి ఎన్నిరెట్లు వేగాన్ని సృష్టించగలిగితే, అంతగా భవిష్యత్ కాలం లోకి చొచ్చుకుపోవచ్చు." అన్నాడాయన.

మే మెవ్వరమూ మాట్లాడలేదు. ఈ ఫలితం తెలిసిన తరువాత ఆల్ఫ్రెడ్ అసలు భూ మండలానికే రానన్నాడు. నాకూ రావాలని లేద న్నాను. కావాలంటే నువ్వెళ్ళ మన్నాను. బెనర్జీ కాదు కూడదని మొండి కేశాడు. ఎన్నో నిష్ఠూరా లాడాడు. ఎంతగానో గింజుకొన్నాడు.

"కనీసం వీరిని చూసి అయినా నువ్వు నేర్చుకోలేదు మిత్రమా ! వీరందరూ సమిష్టి మీద జీవిస్తున్నారని మనం సంతసిస్తున్నాం. కానీ మన కది గిట్టటంలేదు. మనవరకు మనం ఇక్కడ సుఖంగా ఉండటమంటే, మన తోటివారిని యథాస్థితిలో ఉంచటమన్న మాటే! మనం శశూన్లనుండి నేర్చుకొన్నదిదేనా? కాదని నువ్వంటావు. అయినప్పుడు దేన్ని నువ్వు

గౌరవిస్తున్నావో దాన్ని చేయటానికి సిగ్గుపడటంలో అర్థంలేదు. పరిస్థితులు ఎల్లకాలమూ ఇలానే ఉండవు. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు మారుతాయి. మారక పోయినా, కనీసం మారుతాయన్న ఆశతోనయినా పనిచేద్దాం. ఇక్కడ ఎవరి ధర్మాన్ని వారు నెరవేర్చుకుందాం. కనీసం శశూన్లను గౌరవిస్తు న్నందుకైనా మనమీ పని చెయ్యాలి" అన్నాడు బెనర్జీ.

నే నంగీకరించక తప్పలేదు. ఆల్‌ఫ్రెడ్ భూగోళానికి రావడం కంటే ఇక్కడుండడమే మంచిది. ఏనాటికైనా ఈ రెండు గోళవాసుల నడుమ స్నేహ సౌభ్రాతృత్వాల నతడు నెలకొల్పగలడు.

శశూన్లు మాయిద్దరి ప్రయాణానికి అన్నీ సిద్ధం చేశారు. మేము భూగోళానికి వెళ్ళనున్నామనే వార్త గోళమంతటా వ్యాపించింది. లక్షల కొలది శశూన్లు మాకు వీడ్కోలివ్వటానికి వచ్చారు. వారి ముఖాల్లో వెల్లి విరుస్తున్న స్నేహ వాత్సల్యాలను చూచి మురిసిపోయాను. ఎందరో సైంటిస్టులు మా గౌరవార్థం నిలబడి ఉన్నారు. ఆల్‌ఫ్రెడ్ అప్పుడప్పుడు భూగోళానికి వచ్చిపోతుంటానని బాసచేశాడు. మా రాకపట్ల భయ సందే హాలు ప్రదర్శించ నవసరంలేదని, భూగోళవాసులకు చెప్పవలసిందిగా ఎందరో మిత్రులు పరిపరి విధాల హెచ్చరించారు. తమ స్నేహాను రాగా లను శశూన్లు తీవ్రంగా వాంఛిస్తున్నటు భూవాసులకు విధిగా తెలియజేయ మని అభ్యర్థించారు. ఒక్కచోట ఒక్కసారి ఇన్ని లక్షలమంది తమ సద్భావ సందేశాలను భూవాసులకు అందజేయమని కోరటం, వారి నిర్మ లాంతఃకరణానికి చిహ్నం.

తైమవుతోంది. అందరి దగ్గిరా సెలవు తీసుకొంటున్నాను. ఆల్‌ఫ్రెడ్ నన్ను, బెనర్జీని గాఢాలింగనం చేసుకొని "మీ స్వప్నం సఫలీ కృత మవుగాక" అని దీవించాడు. శశూన్ మిత్రులు సంతోషంతో

బాష్పతప్తనయనులైనారు. వాహనమెక్కి లోపలకు పోబోతూ ఒక్కసారి చుట్టూ చూశాను. మాకు వీడ్కోలిస్తూ లక్షలాది హస్తాలు కలువ పువ్వుల్లా గాలిలో సంచలిస్తున్నాయి. ఆల్‌ఫ్రెడ్ నా యితర శకూన్ మిత్రులు నవ్వుతూ చేతు లూపుతున్నారు. అందరినీ ఒక్కసారి కంటినిండుగా చూశాను. అప్రయత్నంగా నాకన్నులు బాష్పపూరితాలయినాయి. లోపలి కొచ్చి తక్కున సీటుకు జారగిలబడ్డాను. మరుక్షణానే వాహనం బయలుదేరి భూ ముఖంగా దూసుకు పోసాగింది.

* * *